

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010249
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3516010249.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného E. P., X.. XX.XX.XXXX Y. F., V. L. P. Č.. XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 22. augusta 2019 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: E. P., X.. XX.XX.XXXX Y. F., V. L. P. Č.. XX, na slobode,

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 119/16/3304-62 zo dňa 17.06.2016, doručenej súdu 21.06.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

ako manžel poškodenej B. H. (predtým P.) dňa 09.02.2016 v rodinnom dome v obci P. Č.. XX po tom ako v čase o 17.00 hod poškodená prišla domov ju vonku na dvore pred domom zdrapil za bundu pod krkom, začal s ňou triasť a opakovane vykrikoval, že ju zabije. Poškodená obžalovaného prosila, aby ju pustil, bála sa ho. Následne ju vtlačil do verandy domu, kde ju dvakrát hodil o stenu, pričom narazila o stenu ľavým plecom a následne ju vysácal von až za bránku dvora, pričom jej nadával, že je kurva, že on nebude nikomu robiť idiota, že nebude žiť s takou štetkou a hrozil jej zabitím, čím týmto konaním u poškodenej vzbudil obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej zranenie, a to pomliaždenie celej ľavej hornej končatiny, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 21.06.2016 obžalobu na obvineného E. P. sp. zn. Pv 119/16/3304 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

ako manžel poškodenej B. P. v doposiaľ presne nezistenom čase v polovici januára 2016 v izbe rodinného domu v obci P. Č.. XX, chytil poškodenú za pravú ruku, za zápästie a povedal, že ju zabije ak sa neprestane kurviť, následne dňa 09.02.2016 v rodinnom dome v obci P. Č.. XX po tom ako v čase o 17.00 h prišla domov ju vonku na dvore pred domom zdrapil za bundu pod krkom a začal s ňou triasť a opakovanie vykrikoval, že ju zabije, následne ju vtlačil do verandy, kde ju dvakrát hodil o stenu a následne ju sotil až za bránku dvora, pričom jej nadával, že je kurva, že on nebude nikomu robiť idiota

a nebude žiť s takou štetkou, čím týmto konaním u nej vzbudil obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej zranenie, a to pomliaždenie celej ľavej hornej končatiny, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 07.12.2017, 07.03.2018, 05.06.2019 a 22.08.2019 dokazovanie výsluchom obžalovaného E. P., výsluchom svedkyne poškodenej B. H. (predtým P.), výsluchom svedkyne U. H., prečítaním výpovede svedkov - H. Ď. (nie je schopný výsluchu pred súdom z dôvodu úrazu) a U. P. z prípravného konania so súhlasom procesných strán, čítaním znaleckého posudku znalca MUDr. Danici Caisovej - Škultétyovej č. 26/2016 zo dňa 16.05.2016 z prípravného konania so súhlasom procesných strán, výsluchom znalca PhDr. Andreja Benkoviča, výsluchom svedka H.. E. D. a H.. R. Z., prečítaním a oboznámením relevantných listinných dôkazov: lekárska správa H.. E. F., SMS správy medzi obžalovaným a poškodenou, lekárska správa H.. J. H., lekárska správa H.. R. Z. zo 17.02.2016, lekárska správa H.. V. H. B. z 29.03.2016, správy o povesti na obžalovaného, výpis evidencie priestupkov na obžalovaného, odpis registra trestov na obžalovaného, oboznámenie spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/90/2016 a 0Tp/63/2016.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 2T/90/2016-422 zo dňa 07.03.2018 tak, že obžalovaného uznal za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomné odvolanie obžalovaný cestou jeho obhajcu. Na základe preskúmania veci, odvolací súd zrušil rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa aby vec znova prejednal a rozhodol. Poukázal pritom na potrebu doplnenia dokazovania výsluchom H.. E. D., PhDr. Andreja Benkoviča, ktoré navrhla obhajoba.

Z vykonaných dôkazov súd zistil nasledovné:

Obžalovaný E. P. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku. Vypovedal v podstate zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že v predmetnej veci sa cíti byť nevinný, skutok sa nestal, nie je o tom žiaden dôkaz. Poukázal na výpoveď svedkyne poškodenej B. H. (P.Č.) zo dňa 08.06.2016 z prípravného konania. Uviedol, že mal prísnu výchovu, je veľmi nábožensky založený, preto by sa žalovaného skutku nedopustil. S bývalou manželkou žil 35 rokov, táto ho vyhodila z domu kvôli poškodenej B.. Bývalá manželka uviedla, že obžalovaný bol žiarlivý. Poškodená sa chce obžalovanému iba pomstiť. Obžalovaný ku skutku zo dňa 09.02.2016 uviedol, že na dvore poškodenej povedal, aby ho neklamala. Poškodená ho nepočúvala, poškodenú v deň skutku 09.02.2016 slušne vyviedol von pred bránu po tom, čo ju chytil za bundu, zobral kľúč od brány. Vyviedol ju von, aby vnútri niečo nerozbila, neurobila nič matke. Podľa neho sa poškodená moc nebránila. Pravou rukou si otvoril dvere domu, odomkol bránu a povedal jej, nech ide tam, odkiaľ prišla a že si má rozmyslieť či a ako chce s obžalovaným žiť. Poškodená chcela jej kabelku a kľúče od auta, ktoré jej podal pri bráne. Poškodená uviedla, že príde aj s políciou. Potom odišla autom preč. On sa jej nijakým spôsobom nevyhrážal. Uviedol, že v ten deň sa to v ňom nahromadilo s poukazom na „kúsance“ na tele poškodenej, na to, že iný chlap mal hlavu medzi jej prsiami, na to, že nemá stabilnú prácu. Dal jej teda na výber, či s ním chce žiť alebo nie. Ku skutku, ktorý sa mal stať v januári uviedol, že sa nestal. V čase skutku, v období od januára 2016, už poškodená s obžalovaným cez deň poriadne nebývala. Prespávať ku nemu chodila. Pohlavný styk už nemali od Vianoc. Poškodená mu predtým hovorila, že ho ľúbi a miluje. Hádky medzi sebou nemali, okrem práce. Ohľadom jej práce uviedol, že poškodená často prácu striedala, nikde nevydržala, na domácnosť neprispievala. Uviedol, že v krčme sa stal incident, kedy mal mať H. Ď. hlavu medzi prsiami poškodenej. Ani na to jej nič nepovedal. Hoci mala poškodená aj „cucfleky“ na intímnych častiach, on jej na to nič nepovedal, lebo jej veril. Iné konflikty s inými mužmi nemali. V poslednej dobe niekedy začiatkom roku 2016 už poškodená chodila domov iba prespávať. Žiadne hádzanie o stenu nebolo, ani žiadne vykrikovanie na poškodenú. Nikdy by sa jej nevyhrážal, čo mu potvrdia aj iní ľudia. To ona sa mu v minulosti vyhrážala, že všetkých pozabíja. Modriny na jej ruke nič nedokazujú. Tieto vysvetlil tak, že poškodená mala hrdzavé auto, ktoré otvárala aj pomocou ramena, preto mala modriny. Na modrinu na ramene mala aj masť, ktorou si rameno natierala. Podľa neho má modrinu na ramene z dôvodu otvárania jej auta. Poškodenú mal veľmi rád, vyhnal aj vlastnú dcéru z domu, jeho deti sa s ním preto nebavia. Podľa neho je poškodená psychicky chorá. Mala ísť na liečenie, ktoré odmietla. Po tom, ako sa

poškodená odsťahovala, ešte chodila za obžalovaným, lebo chcela veci. Doma má obžalovaný aj 90-ročnú matku, o ktorú sa stará. Poškodená to urobila zámerne, bolo to v období, kedy sa musí kúriť, s čím mu nepomohla. Obžalovaný uviedol, že varil a upratoval aj za poškodenú. Obžalovaný pracuje ako rezbár. Na záver uviedol, že nič z toho, čo je uvedené v obžalobe sa nestalo. Inú ženu si už nehľadá.

Svedkyňa - poškodená B. H. (predtým P.) vypovedala na hlavom pojednávaní v podstate zhodne ako v prípravnom konaní dňa 11.02.2016 a dňa 26.02.2016. Vypovedala, že dňa 09.02.2016 asi okolo 17,00 hod prišla domov. Išla za manželom do spálne, pozdravila ho a opýtala sa, či chce niečo jesť. Obžalovaný na ňu vyskočil, že všetci vedia a vidia to, že sa vláči, že sa kurví, že jej to nebude tolerovať a potom vyšiel von na dvor. Ona išla za ním von na dvor do letnej kuchyne, kde odložila potraviny do chladničky. Vtom ju manžel zdrapil za ruku, potiahol ju k sebe, pritom na ňu kričal. Na to sa postavil zo stoličky, zdrapil ju za bundu pod krkom a začal s ňou triasť, pritom opakovane vykrikoval, že ju zabije. Ona ho len prosila, aby ju pustil, nech môže odísť. Keď videla jeho pohľad, hrozne sa bála. Potom ju vtlačil na verandu domu, tam ju dvakrát hodil o stenu, pričom narazila na stanu ľavým plecom a ľavou lopatkou. Po tom ju vytiahol z verandy domu, vysácal ju až na cestu k jej autu, teda za bránku a túto zamkol. Chcela si zobrať osobné veci - kľúče a kabelku, čo jej obžalovaný neumožnil, ale jej ich hodil za bránku. Celý čas jej pritom nadával, že je kurva, že on nebude nikomu robiť idiota, že nebude žiť s takou štetkou a následne sa jej znova opakovane vyhrozil, že ju zabije. Jeho vyhrážky v nej vzbudili dôvodnú obavu o jej zdravie a život, že to, čo povedal môže aj urobiť. Nakoľko nemohla poriadne hýbať ľavou rukou, mala pomliaždené rameno, išla hneď v ten deň s matkou na pohotovosť. O incidente v ten deň povedala matke. K tomuto zraneniu došlo vtedy, keď ju obžalovaný hodil o stenu. Ohľadom H. Ď. uviedla, že tento bol totálne opitý, zaspal na poškodenej, čomu sa obžalovaný v krčme len hlúpo smial, nič mu na to nepovedal, hoci poškodenej to nebolo príjemné. Bol to kamarát obžalovaného. Ohľadom tvrdenia obžalovaného o tom, že poškodená má mať panickú poruchu, poškodená uviedla, že má zdravotné problémy, je liečená asi 8-9 rokov na boreliózu, preto má poškodené nervy. Navštevovala lekára, pričom neurologička jej povedala, že to má aj psychické príčiny, preto chodila na posedenia, lieky však neužívala. Poškodená poprela, že by mala psychické problémy. Pracuje v poisťovníctve a bankovníctve a nemá problém pracovať s viacerými ľuďmi. Naopak obžalovaný mal vždy problémy s tým, že s akým chlapom sa v práci stretáva, žiarlil, preto často musela meniť prácu. Momentálne podniká spolu s nastávajúcim manželom, nemá problém s prácou s ľuďmi. Aj bývalá doktorka pochopila, že bez obžalovaného poškodená nemohla ísť nikde. Musela všade chodiť s ním. Uviedla, že obžalovaný berie psychiatrické lieky údajne na chrbticu. S obžalovaným sa predtým nehádali. Obžalovaný sa poškodenej mal opakovane vyhrážať, že ak od neho odíde, tak sa zabije, zastrelí, obesí. Jeho správanie charakterizovala tak, že je to diktátor, nepáčilo sa mu, že poškodená chodí za matkou. Pre obžalovaného musela odísť z viacerých zamestnaní, žiarlil až chorobne, nemohla sa s nijakým mužom ani len pozdraviť. Po prepustení obžalovaného z väzby sa s ním snažila skontaktovať len kvôli vráteniu jej osobných vecí, ktoré sú ešte u obžalovaného. Ku skutku z januára roku 2016 poškodená po prečítaní zápisnice z prípravného konania uviedla, že si nepamätá, čo bolo v januári, pričom si nie je istá, že by sa jej obžalovaný nejakým spôsobom vyhrážal. Po tom, čo ju obžalovaný napadol fyzicky aj verbálne dňa 09.02.2016, bola v dosť zlom psychickom rozpoložení, bála sa toho, čo by jej ešte mohol urobiť, preto aj pri podaní trestného oznámenia bola zmätená. Po čase, keď sa upokojila išla upraviť jej výpoveď. Poškodená však potvrdila, že obžalovaný sa jej vyhrážal dňa 09.02.2016 tak ako opakovane vypovedala a na tom trvá.

Svedkyňa U. H., matka poškodenej, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pri skutku dňa 09.02.2016 nebola. Poškodená v tento deň prišla za ňou, že ju bolí ruka z dôvodu, že ju P. zbil, preto išla s ňou na pohotovosť. Poškodená šoférovala iba s jednou rukou, druhou si pridržovala volant. K lekárovi išla len poškodená, matka sedela v aute. V ten deň bola poškodená vystrašená, bála sa. Predtým jej nevolala, že by ju obžalovaný zbil. Poškodená jej moc o ich problémoch s obžalovaným nehovorila. Po tomto skutku bývala poškodená 1-2 mesiace u matky, potom sa odsťahovala. Nevie o tom, že by poškodená mala psychické problémy. Má problémy s boreliózou.

Svedok H. Ď. na výsluchu v prípravnom konaní dňa 23.03.2016 uviedol, že na začiatku mesiaca február 2016 sedel v Šenku v P., sedeli tam aj manželka P., teda obžalovaný a poškodená. On počul, že vraj si ona k nemu prisadla, ale on to nevie potvrdiť, nakoľko bol opitý, teda si vôbec na nič nepamätá. Nevie, či mu ona niečo hovorila alebo by on jej niečo robil. Manželov P. si pamätá tak, že sa stále vodili za ruky, sedeli vždy vedľa seba, nevie o tom, že by niekedy obžalovaný na poškodenú kričal.

Svedkyňa U. P., matka obžalovaného, na výsluchu v prípravnom konaní dňa 24.03.2016 uviedla, že dňa 09.02.2016 s nimi v dome spolu s obžalovaným bývala aj poškodená B., manželka jej syna. K veci uviedla, že syn - obžalovaný sa v roku 2013 oženil so B., poškodená u nich bývala už od roku 2012. Dňa 09.02.2016 prišla asi po 17,00 hod domov B., pričom svedkyňa počula buchnúť dvere. Iné si nepamätá, ona sa s nimi nerozprávala a nič nevie. Potom sa jej syn obžalovaný vrátil z vonku dnu do domu a povedal jej, že B. vyhodil. Obžalovaný s poškodenou žili pekne, nenadávali si. S poškodenou mala dobrý vzťah, nerozprávali sa príliš veľa, avšak nestážovala sa jej.

Svedkyňa H. E. D., bývalý obvodný lekár poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že k skutočnostiam, ktoré sú predmetom obžaloby sa nevie vôbec vyjadriť, nebola prítomná pri skutku. Uviedla, že si nepamätá, či sa poškodená v jej ambulancii liečila na zranenie ľavého ramena. O psychických ochoreniach poškodenej sa nevie vyjadriť. Poškodená sa jej o spolužití s obžalovaným nezdôverovala, nestážovala sa. Svedkyňa aktuálne už nie je ošetrojúci lekár poškodenej. Obžalovaný doktorke doniesol tri plné igelitky psychiatrických liekov, ktoré poškodená neužívala, ktoré potom rozdeľovali pacientom. Obžalovaný je jej pacient cez dvadsať rokov. Obžalovaný je kľudný, bezproblémový. Poškodená nebola spokojná so žiadnou liečbou, nič jej nezaberalo, lieky neužívala.

Svedkyňa H. R. Z., bývalý lekár - psychiater poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že k skutočnostiam, ktoré sú predmetom obžaloby sa nevie vyjadriť, nebola prítomná pri skutku. Z jej výpovede ako aj z jej lekárskej správy zo dňa 17.02.2016 vyplýva, že poškodená sa u nej na psychiatrickej ambulancii liečila od 02.05.2014, bola odoslaná obvodnou lekárkou H. E. D.. Liečila sa na Panickú poruchu, čo je úzkostná porucha. Mala bolesti hlavy, tik očí, ťažbu na hrudi, sťažené dýchanie, strach zo smrti, bála sa sama vychádzať von, preto všade chodila len s manželom. Uviedla, že stav má už 5 rokov, stav sa jej zhoršuje, keď má stresy. Dňa 2.5.2014 uviedla, že je vydatá a vzťahy doma má dobré. Užívala lieky, na kontroly chodila raz za mesiac, poškodená udávala, že stav sa jej nezlepšuje, naposledy bola u doktorky dňa 19.01.2015, kedy pre nelepšiaci stav bola odoslaná do Psychiatrickej nemocnice v Pezinku, odvtedy o poškodenej lekár nemá žiadne správy. U poškodenej prichádzala do úvahy porucha osobnosti, preto ju lekár poslal do nemocnice v Pezinku. Poškodená sa lekárke nestážovala na konanie obžalovaného. Lekárka sa nevedela vyjadriť, či poškodená neskôr užívala lieky.

Znalec PhDr. Andrej Benkovič na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava záverov svojho znaleckého posudku č. 34/2016 zo dňa 27.05.2016, ktorý vo veci vypracoval v čase, keď voči obžalovanému bolo vznesené obvinenie pre zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pre zločin sexuálne násilie podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Znalec poukázal na závery svojho znaleckého dokazovania, z ktorých vyplynulo, že konaním obžalovaného nebolo poškodenej spôsobované psychické utrpenie. Osobnosť poškodenej je aktuálne emocionálne labilná, typu melancholik, je neuroticky štruktúrovaná osobnosť, vykazuje viac psychosomatických narušení, slabšiu schopnosť spracovávať emočné podnety, je prevažne rozladená, náladová, úzkostná, obavná. Poškodená vykazuje úzkostnú poruchu, ktorej hlavným príznakom je prejav úzkosti, nervozita, trasľavosť, svalové napätie, nepohoda, strachové myšlienky, nadmerné prežívanie úzkosti. Uvedené má negatívny vplyv na špecifickú psychologickú vierohodnosť poškodenej. Bola v dispenzári psychiatra od 02.05.2015, liečila sa na panickú poruchu, čo je úzkostná porucha. Táto porucha však nevznikla v dôsledku konania jej manžela - obžalovaného E. P.. Kognitívne funkcie u poškodenej nevykazujú narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti. Nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. Všeobecná psychologická vierohodnosť je plne zachovaná, avšak špecifická psychologická vierohodnosť u poškodenej je výrazne oslabená, a to aj preto, že poškodená nemá primeraný, reálny pohľad pri hodnotení seba samej. Má vysokú tendenciu k sociálne žiaducim odpovediam. Poškodená nepocitovala ani nepocituje konanie manžela ako príkorie. Poškodená nevykazovala známky psychického či fyzického týrania, nebola zo psychologického hľadiska vystavená sexuálnemu násilliu zo strany jej manžela.

Na hlavnom pojednávaní bol so súhlasom procesných strán oboznámený znalecký posudok znalkyne MUDr. Danice Caisovej - Škultétyovej č. 26/2016 zo dňa 16.05.2016, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného v čase spáchania skutku nebola zistená duševná choroba ani duševná porucha, nebola zistená ani porucha intelektu, ani porucha osobnosti či pamäti. Ovládacie a rozpoznávací schopnosti boli v čase spáchania skutku u obžalovaného zachované. Pobyť obžalovaného na slobode nie je zo

psychiatrického ani zo sexuologického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania. Nebolo zistené, že by obžalovaný trpel závislosťou od alkoholu a známky závislosti u neho neboli zistené. Nenavrhuje uložiť obžalovanému liečbu. Bola zistená porucha erekcie. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti sa bude odvíjať od troch faktorov: veku, somatického aj psychického zdravia obžalovaného, od riešenia manželskej krízy a ďalšej sociálnej situácie po rozpade matrimonia.

Z lekárskej správy H.. V.X. H. B. zo dňa 29.03.2016 vyplýva, že poškodená bola na neurologickej ambulancii vyšetrená celkovo dvakrát, a to 3.12.2012 a 11.4.2014 pre bolesti hlavy, tras rúk, spojené so stresom. CT mozgu mala negatívny nález. Od 11.04.2014 na kontrole nebola, užívala neurol.

Z lekárskej správy H.. E. F., chirurga zo dňa 09.02.2016 vyplýva, že dňa 09.02.2016 asi o 17,30 hod poškodená prišla za lekárom s tým, že ju doma ubil manžel, spôsobil jej pomliaždenie celej ľavej hornej končatiny. Udáva bolesti ľavého ramenného kĺbu, lakťa aj ruky a prstov. Hybnosť v uvedených kĺboch normálneho rozsahu ale silne bolestivá. Záver správy bol: pomliaždenie ľavej hornej končatiny. Poškodená na hlavnom pojednávaní aj predĺžila röntgenovú snímku jej ramena zo dňa 09.02.2016 od H.. J. H..

S obsahu SMS správ medzi obžalovaným a poškodenou z roku 2016 vyplýva, že poškodená písala obžalovanému, že jediné, čo dokázal, bolo týrať ju svojimi vyhrážkami a nakoniec ju zbiť a vynadať jej do kuriev. Hlavne že zo seba urobil chudiatko. Žiadala od neho vrátiť jej veci. Uviedla, že mu nebola neverná, pokiaľ s ním žila a nebola s ním pre peniaze. Nechce od neho viac, iba jej veci.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovaného vyplýva, že obžalovaný E. P. nemá záznam v registri priestupkov.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný E. P. bol jedenkrát súdne trestaný, odsúdený bol rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/141/1979 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. na nápravné opatrenie po dobu 7 mesiacov, 15 % platu, vykonaný trest ku dňu 11.12.1979. Odsúdenie má zahladené.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Súd odmietol vykonanie dôkazu - prečítanie zápisníc o výsluchoch svedkov v prípravnom konaní, nakoľko ani jeden z nich pri žalovanom skutku nebol a teda sa k nemu ani v prípravnom konaní nevyjadřili. Súd nevykonal dôkaz - prečítanie zápisnice o výsluchu poškodenej, nakoľko výsluch bol vykonaný po viac ako 4 mesiacoch odo dňa kedy ku skutku došlo. Súd zároveň odmietol z dôvodu nadbytočnosti vykonať rekonštrukciu a konfrontáciu na mieste činu.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

(1)

Kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

(2)

Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,
- d) z osobitného motívu, alebo
- e) verejne.

Podľa § 285 Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak

- a) nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
- b) skutok nie je trestným činom,
- c) nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,
- d) obžalovaný nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný,
- e) obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásť rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,
- f) trestnosť činu zanikla, alebo
- g) prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe. Oslobodenie obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku sa uplatní, ak sa skutkový dej uvedený v obžalobe síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo nie je trestným činom v dôsledku existencie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu. Nenaplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu môže spočívať v tom, že chýbajú objektívne alebo subjektívne znaky, alebo že išlo o omyl, nutnú obranu, krajnú núdzu a pod.

Objektom trestného činu je ochrana primárne medziľudských vzťahov a právo poškodených ne byť vystavovaní závažným vyhrážkam.

Podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku, každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom s rovnakou starostlivosťou objasňoval na pojednávaní okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, a to každý dôkaz a okolnosť súdneho prípadu jednotlivo a všetky v ich súhrne a vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že obžalovaného je potrebné spod obžaloby oslobodiť pre závažné pochybnosti o relevantných okolnostiach tvoriacich údajný skutok najmä o tom, že v predmetnom konaní vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Povinnosťou súdu bolo v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) spod obžaloby obžalovaného oslobodiť podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku. Zásada prezumpcie neviny spočíva v tom, že každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie sa považuje za nevinného, pokiaľ sa zákonnými dôkazmi nepreukáže opak. Táto zásada je priamo zakotvená v medzinárodných dokumentoch garantujúcich základné ľudské práva a slobody.

V danom prípade súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že skutkový dej uvedený v obžalobe sa nestal tak, ako je uvedený v obžalobe. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu, a to s poukazom na to, že jediným priamym dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaného je výpoveď poškodenej B. H.. Obžaloba je teda postavená na výpovedi jediného svedka poškodenej H.. V danej veci neexistuje iný priamy svedok údajného vyhrážania,

neexistujú ani ďalšie podporné zákonné dôkazy (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy alebo vyšetrovací pokus), pričom v danom prípade jediný dôkaz - výpoveď poškodenej nie je jednoznačne jasná, logická, zrozumiteľná, presvedčivá a vierohodná, naopak je chaotická, vnútorne rozporná a nepresvedčivá, a zároveň bola inými dôkazmi spochybnená a vyvrátená. Poškodená svojimi neskoršími výpoveďami v podstatných otázkach v podstate neguje svoje predchádzajúce výpovede ako aj skutkovú vetu obžaloby, o čom svedčí aj skutočnosť, že obžalovaný bol na základe výpovede poškodenej pôvodne obvinený z trestných činov: zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., zločin sexuálne násilie podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Poškodená s odstupom času na hlavnom pojednávaní vypovedá inak ako v prípravnom konaní. Jej výpoveď je v rozpore s objektívnymi dôkazmi, čo robí jej výpoveď za nedôveryhodnú a neudržateľnú. Vo výpovediach poškodenej H. sú viaceré rozpory. Jej vierohodnosť je znížená aj výpoveďami svedkov (Ď., G., M.), ktorí popisujú dobrú povahu obžalovaného, čo je v rozpore s tvrdeniami poškodenej o agresívnom správaní obžalovaného v deň skutku. Poškodená sa na agresívne správanie obžalovaného dovedty nesťažovala ani jej matke, matke obžalovaného, kamarátkam či ošetrovateľom. Svedkyňa H.. D. nepotvrdila zranenia poškodenej, ktoré mala mať ako dôsledok agresívneho konania obžalovaného v deň skutku. V konaní neboli ani preukázané tvrdenia poškodenej, že sa jej mal obžalovaný vyhrážať zabitím v presne nezistenom čase v polovici mesiaca január 2016, nakoľko dňa 31.01.2016 poškodená obžalovanému písala SMS o tom, ako jej chýba a ako ho miluje.

Z výpovede svedkyne U. P. vyplýva, že obžalovaný s poškodenou žili pekne, nenadávali si. Poškodená sa jej nikdy nesťažovala na správanie obžalovaného. V deň skutku svedkyňa počula v dome iba buchnúť dvere, nebola prítomná pri tom, čo je predmetom obžaloby. Hoci svedkyňa bola v čase údajného skutku doma, nepotvrdila to, čo tvrdí poškodená, teda že by mala obavu o život a zdravie. Z výpovede svedka H. Ď. vyplynulo, že obžalovaného a poškodenú si pamätá tak, že sa stále vodili za ruky, sedeli vždy vedľa seba, nevie o tom, že by niekedy obžalovaný na poškodenú kričal. Súd poukazuje aj na rozpory vo výpovedi svedkyne U. H., ktorá na hlavnom pojednávaní vypovedala o tom, že jej poškodená dcéra rozprávala o bezproblémovom spolužití s obžalovaným, a že pri návšteve lekárskej pohotovosti vedela, že zranenia jej mal spôsobiť obžalovaný, pričom v prípravnom konaní však táto svedkyňa poprela, že by sa jej poškodená dcéra zverila o svojom spolužití s obžalovaným a na pohotovosti jej povedala poškodená len to, že ju bolí ruka, teda svedkyňa účelovo vypovedala na pojednávaní v prospech poškodenej. Záznam o návšteve lekárskej pohotovosti nepreukazuje to, že zranenia, ktoré mal poškodená, jej spôsobil obžalovaný vzhľadom na mechanizmus ich vzniku, keďže poškodenou popísané zranenia by boli skôr na hlave a chrbte. Z výpovede svedkyne H.. Z. vyplynulo, že poškodená sa u nej liečila od 02.05.2014 do 19.01.2015, pričom už v tej dobe mala Panickú poruchu, ktorá sa prejavovala úzkosťami, bála sa chodiť von sama, všade chodila s manželom. Tento stav mala už 5 rokov. Poškodená sa lekárke nesťažovala na zlé správanie obžalovaného, naopak uviedla, že vzťahy doma má dobré. Poškodená podľa vyjadrenia obžalovaného predpísané lieky riadne neužívala, nepodstúpila ďalšiu liečbu v zmysle odporúčaní H.. Z., čím sa jej stav mohol zhoršiť, mohlo to ovplyvniť aj jej sociálne medziľudské vzťahy ako aj vzťahy s manželom. Zo znaleckého dokazovania MUDr. Danice Caisovej - Škultétyovej vyplynulo, že obžalovanému nie je potrebné uložiť ochranné liečenie. Zo znaleckého dokazovania PhDr. Benkoviča vyplynulo, že konaním obžalovaného nebolo poškodenej spôsobované psychické utrpenie, poškodená konanie manžela nepociťovala ako príkorie. Poškodená nevykazovala známky psychického či fyzického týrania, nebola zo psychologického hľadiska vystavená sexuálnemu násiliu zo strany jej manžela. Znalec na pojednávaní poukázal na to, že špecifická psychologická vierohodnosť u poškodenej je výrazne oslabená, a to aj preto, že poškodená nemá primeraný, reálny pohľad pri hodnotení seba samej, pričom má vysokú tendenciu k sociálne žiaducim odpovediam. Poškodená trpí Panickou poruchou, úzkostnou poruchou, ktorá porucha však nevznikla v dôsledku konania obžalovaného P.. V konaní pred súdom teda bola spochybnená vierohodnosť výpovede poškodenej B. H., jej dôveryhodnosť je spochybnená nielen objektívnymi okolnosťami ale aj jeho subjektívnym postojom k obžalovanému, ktorý je podmienený jej hnevom a nespokojnosťou v manželstve s obžalovaným, čo mohlo byť spôsobené aj väčším vekovým rozdielom medzi manželmi, ktorí mali rôzne záujmy ako aj potreby. Poškodená na jednej strane túžila po väčšej slobode a na strane druhej bola určitým spôsobom na manželovi závislá, čo konštatoval aj znalec PhDr. Benkovič.

Skutkový stav tak, ako je uvedený v obžalobe nebol preukázaný. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané jednoznačne a s istotou vylučujúcou akúkoľvek pochybnosť o závere, že skutok sa stal

spôsobom popísaným v obžalobe. Z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní, okrem výpovede poškodenej B. H. (predtým P.) ani jeden dôkaz priamo či nepriamo v súvislosti s inými dôkazmi neusvedčuje obžalovaného P. zo spáchania žalovaného skutku popísaného v obžalobe. Obžaloba je v dôkaznej núdzi. V danej veci absentujú objektívne zákonné dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného. V trestnom konaní pritom platí zásada, že nedokázaná vina sa rovná dokázaná nevina. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom netvoria ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku a že by sa jednalo o trestný čin. Skutok, tak ako je opísaný v obžalobe sa podľa vykonaného dokazovania nestal, a preto súd podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou B. H..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.